

To små myter fra den
indianske skabelsesberetning:

"SKABELSENS SANG"

frit efter fortælleren *Medicine Story*



**HVORDAN DØDEN KOM TIL VERDEN - og
om hvorfor vi holder fødselsdag &
begravelse.**

**BABY'EN - MUCKACHUCK & GUDEN
MAUSHOP - om børnenes styrke & gudernes
magi.**

HVORDAN DØDEN KOM TIL VERDEN

Fortalt af Anders Shagembe, frit efter den indianske fortæller - *Medicin Story*.

En gang for længe, længe siden var døden endnu ikke kommet til vores jord.

Hverken dyr eller mennesker kendte til døden, - alle levede bare videre, i evighed.

Men både mennesker og dyr blev ved med at få børn, unger & kid, så der blev hele tiden flere og flere.

For hver dag kom der flere der spiste græsset, bladene og træernes frugter, flere der sled på jorden, flere der grisede og brugte vandet.

Guden Mauskop der havde været med til at skabe det meste af Jordens liv, kunne se at der måtte gøres noget. Han måtte sørge for at der ikke blev så mange på jorden, at den bliver ødelagt til sidst - brugt & slidt op ! Så ender det måske med at der slet ikke kan bo nogle til sidst.

Så Mauskop gik til mennesker & dyr, og sagde -"I er ved at blive alt for mange her på Jorden. Den kan snart ikke tåle at i bliver flere. - Derfor bliver i nu nød til at vælge mellem to ting:

- Enten holder I op med at føde børn, så I kan leve så længe I vil, uden at blive for mange.
- Eller I kan indføre - døden - Hvis I begynder at dø - dem af jer der er blevet gamle, har levet et langt liv og oplevet nok - så vil der til gengæld blive plads til nye, der også kan komme ind og være her på Jorden en tid, uden at det vil ødelægge Jorden."

De blev enige om at holde et møde - eller rettere to møder. Alle mændene, hingstene, tyrene, hannerne og hannerne gik sammen til et møde. Alle kvinderne, kørne, hopperne, højerne & hunnerne holdt deres møde.

Mændene & hannerne blev hurtig enige om den sag - selvfølgelig ville de bare holde op med at få børn. Så behøvede de aldrig at være bange for at dø, eller skulle sige farvel til nogle de holder af.

Så gik de over til kvinderne & hunnerne, der havde samlet sig i en stor beskyttende ring. De så slet ikke ud til at være i gang med et møde. De stod alle sammen og glædede sig & morede sig over deres små babyer, føl, unger, kalve, killinger & kyllinger, som legede & tumlede rundt inde i den store rundkreds -"Fnis fnis, se den hvalp, han prøver at fange sin egen hale !" -"Se de tre der, de har

viklet sig helt ind i hinanden" - og - "Er hun ikke kær, hende den lille der !?"

"Hhmm ! Hhmm !" - mændene prøvede at se hvad der foregik - "Hvad laver I, jeg troede I skulle holde møde, ikke pjatte & fnise - sagde en af mændene - "Det kan vel ikke tage så lang tid at beslutte, at vi skal holde op med af føde de der besværlige & larmende unger, hvis vi til gengæld kan fortsætte med at leve evigt."

"Det kan godt være at I har besluttet jer, men I skal nu ikke være så sikre på at vi mener det samme. Fordi vi har lagt mærke til, hvor mange gode ting børnene kan give os" - sagde den ældste af alle kvinderne. Hun rejste sig langsomt på sine trætte gamle ben, mens hun kiggede hele cirklen rundt - "Vi ved at der hvor der er børn, der skal altid være varme, mad & drikke. Der er altid tid til hygge & glæde.

Børnene fornemmer og ser ting som de fleste voksne ikke ser. De små kommer lige fra skaberen, de er endnu ikke ødelagt af de voksnes dårlige vaner. Derfor kan vores børn bringe os hilsner fra skaberen og minde os om vigtige ting vi ellers vil glemme.

...Det kan godt være at I mænd, hingste, tyre, haner & hanner synes vi skal holde op med at få børn. Men da det er os kvinder, køer, hopper, høner & hunner der føder børnene, bliver det også noget vi kan bestemme, ligegyldig hvad I mener. - Sagde hun - Og vi vil ikke holde op med at føde børn, føl, unger, kalve, kyllinger & killinger, så vil vi hellere dø når vi bliver gamle, for at give plads til nogle nye efter os."

Og kvinderne besluttede, at de nu ville begynde at holde fødselsdagfest, hver gang et nyt menneske kommer til verden, lige såvel som at de nu skulle til, at holde begravelser for dem der døde.

...Det blev som kvinderne ville have det. De føder børnene, derfor fik de det sidste ord,
...og sådan har det været lige siden.



BABY'EN - MUCKACHUCK & GUDEN MAUSHOP

En historie fortalt af Anders *Shagembe*
frit efter den indianske fortæller - *Medicine Story*.

For længe siden boede vores skaber - guden Maushop, der havde skabt mange af jordens dyr & planter - sammen med menneskene.

- Det var ham der havde lært dem alt hvad de kunne, han havde lært dem at bygge huse, både, lave deres tøj, værktøj og meget andet.

De kom ofte til deres gud for at få hjælp. Han kunne jo alt, og om det var nødvendig brugte han bare magi & trylleri. Han kunne hjælpe dem med at reparere deres hus & deres værktøj, når det gik i stykker eller hvad de nu ville have hjælp til. Men til sidst kom de hele tiden rendende for at få hjælp til ting de sagtens kunne. Selv de voksne kunne finde på at sige - "gud, vil du ikke lige binde mit snørebånd".

Så tænkte guden - jeg må vist heller tage videre til en anden verden. Hvis jeg bliver ved med at hjælpe menneskene, så lærer de jo aldrig at gøre noget selv, og hvordan skal de så klarer sig ? Han indkaldte til en stor farvel-fest, hvor han fortalte menneskene at det var på tide, at han forlod dem og deres jord. Så måtte menneskene klare sig uden ham.

Da de havde holdt en hyggelig og stor fest, og guden skulle til at rejse derfra, kom en ældre man til ham og sagde: Jeg ved at du er en stor gud, og at du kan meget magi og mange tryllekunster, men har du nogen sinde mødt Muckachuck ?". "Næ - sagde guden - hvorfor skulle jeg kende ham ?" "Jo fordi ham Muckachuck - sagde manden - han er også en stor tryllekunster & magiker". "Er han lige så dygtig som jeg ?" - spurgte guden. "Måske, det ved man jo ikke. Hvis du aldrig har mødt ham, så ved man jo ikke hvem af jer der er den dygtigste". "Hvor finder jeg så ham der Muckachuck ?" - spurgte guden, "Det er let nok han bor i en lille hytte lige neden for det store bjerg, som du kan se derovre" - mande pegede. "Sådan noget pjat, har jeg ikke tid til, jeg skal af sted nu - sagde guden - Farvel alle sammen", og så rejste han der fra, i en anden retning. Men da han var kommet lidt væk, og menneskene ikke længere kunne se ham, drejede han af og begav sig hen imod bjerget. Han ville alligevel se om det kunne være rigtigt, at der var noget menneske, der var lige så dygtig som ham selv til magi og trylleri.

Han kommer til en lille simpel og fattig udseende hytte, og kalder "Hej Muckachuck, er du hjemme ?"

Men det eneste han hører inde fra hytten er: "Ahh-ga-gi-gu ga-gi-ga !".

"Det var ikke noget svar", siger Maushop, "Muckachuck, du har fået besøg, det er Maushop der taler".

Der kommer stadig ingen anden svar end: "Ahh-ga-gi-gu iihhh ga-gi-gi".

"Muckachuck, hvis du ikke siger, at jeg ikke må komme ind til dig - så kommer jeg altså ind nu !". "Iihhh ga-gi-ga gi-gu-gaaahh".

Maushop går ind i hytten, og finder ingen *Stor Magiker*. Den eneste han kan finde i hytten, er en lille baby - "Gagu iihhh". Maushop kalder flere gange på Muckachuck - ingen andre dukker op. Der er kun den lille pludrende baby - "buuhh brruuh, iihh gigaga !".

"Måske er det dig, der er Muckachuck" - siger Maushop.

"Brruuh brruuh, i-ga-gi-gu-giihhh !"

"Vis mig din magi, hvis du er Muckachuck - siger Maushop - lad mig se hvad du kan".

"Gi-gu-gi-gahh giihh" - er babyens eneste svar.

"Hvis jeg nu kan skræmme ham med min magi - tænker Maushop - og vise ham, hvor farlig jeg kan være, så vil han nok forsvare sig ved at bruge sin egen magi - og vi får at se hvem der er stærkest & dygtigst".

Han holder om som sin amulet, *) sin "medicinposte" - der hang i en snor om halsen og som gav ham alle hans magiske evner - ...og tænker på et stort og farligt dyr, ...og -"Puf !" - han forvandles til en bjørn. Han brummer, snerre & brøler, vister de store klør & kraftige tænder og tramper truende fremad.

Men Babyen bliver ikke bange - Iihh, i-ga-gu-ga-gi-giga-guuhh !" - blåt nysgerrig, han hiver i pelsen, trækker i ørene og trykker bjørnen på næsen - "Bruuh bruuh !".

- "Det virkede ikke, en bjørn minder måske lidt for meget om en hyggelig bamse" - Maushop prøver med noget andet, griber igen om sin amulet og tænker på ... -"Puf !" - en kæmpe ørn. Han hvæser & skræpper, fylder hytten med sit store vingefang og hugger ud mod babyen med sine spidse klør & skarpe næb.

Men babyen more sig blåt med at hive fjer af ørnen - "Gahh ! gahh !" - vifte med dem - "Aiih aiih aiih !" - og under stor fnisen - "giihh hii hii !" - at kilde både sig selv og ørnen i hovedet.

"Nå - så en ørn var ikke farligt nok - sagde Maushop - nu skal du få et farligt dyr". Han tog igen om sin amulet, og... -"Puf !" - en klapperslange snoede sig hen imod Babyen. - Det så ud som en snor der bevæger sig -"A-ga-gi gu-guuhh !". Slangen rejste hvæsende sit hovedet lige foran babyen -"Aga gi-bu-bu !" Slangen begyndte at rasle med sin klaprende hale.

Babyen blev henrykt -"Ti-ke ti-ki-tiihh !" - den hale var sjov. Han griber ud efter halen, fanger den og begynder at bruge den som en rangle -"ti-ke ti-ke, ti-ke ti-ke ..."

"Hmm ! Hvis han ikke bliver bange for noget dyr, så skal han få noget af det farligste jeg kender" - Maushop greb om amuletten ... -"Puf !" - inde i hytten var der nu en ring af ild ! Store flammer der

spruttede & slikke hele vejen rundt langs hyttens væg.

Først er babyen begejstret over de dansende flammer med alle deres farver & bevægelser - "Ahiiii ! I-ga-gu bu-buhh !". Men ilden tager til, og flammerne kommer nærmere og nærmere, - "Auu !" - det er varmt, og de kommer fra alle sider. Der bliver mindre og mindre plads, hvor han ikke brænder sig. til sidst bliver det for meget for babyen. Han stikker i det mest øre-synder-rivende skrig, som Maushop nogensinde havde hørt - "uuuhhhiiiiiaaaahhhhuuuuhhhh !!!
"Stoopp ! Neeej hold op ! - råbte Maushop - Jeg holder det ikke ud", men babyen fortsatte.

- Maushop havde skabt det meste af det vi ser omkring os - jord & klippe, - planter, dyr & mennesker, men han havde aldrig selv haft børn eller været babysitter. Han anede ikke hvad han skulle stille op med en hylende baby.

Han prøver - "Dikke dikke".

- "Uuuuhhhhhhhh !" fortsatte babyen.

Han blir irriteret og råbte - "Hold så kæft !".

- "Aaaaaaaaaggrrraahhhhhhhh !" - så skreger babyen bare endnu mere.

"Jeg må finde på noget nyt, jeg må få ham til at tænke på noget andet" - Maushop får en ide, tar sin amulet af, holde den op foran, den skrigende baby, og lader amuletten gyngede frem og tilbage for at fange hans opmærksomhed.

Babyen bliver ved med at skribe - "Iiiiiiggrrrrhhhhhhh !", men så...

- "Iiihh...ga-ga, iihhh...gu-guh, iihh...gi-gi ...haaii !"

- "Puhh ha ! Det virker" - tænkte Maushop.

Men da Maushop ikke var opmærksom et øjeblik...

- "Haii ya, haii yo, haii ya ...hops !" og Muckachuck snupper amuletten...

Nu er det Muckachuck der har al Maushops kraft, magi & evner ...!!!

- "How, du tog min amulet... Hhhmmmm ! Det var faktisk meget smart gjort, der var du virkelig snu ! - Så må det være rigtigt at du er Muckachuck, og at du virkelig er en stor magiker."

- "A-ga-gi-ga-guuhh ! - Muckachuck gumleer og sutter på amuletten - Nam nam nam".

- "Men hør Muckachuck, kan vi ikke lave en aftale ? - Maushop var flov over, at han ikke havde kunnet klare den lille baby - Hvis du ikke siger noget til nogen, om hvordan du snød mig, så kan du til gengæld beholde min amulet".

- "Aga-ga-ga-gahh."

- "Du kan sikkert også få god brug for amuletten til gavn for dig selv og de andre mennesker - nu når jeg ikke er der til at passe på dem. Jeg skal alligevel ikke bruge den, der hvor jeg skal hen... Men du skal vide at selv om jeg tager her fra, kan jeg følge med i hvordan det går dig, og hvis du virkelig vil, så kan du nok godt få mig i tale.

... Nå, jeg skal vist se at komme videre, kan du ha' det godt, og pas nu på amuletten. Hel og lykke".

Således sad Muckachuck tilbage med Maushops rige gave & velsignelsen,
mens guden drog videre til en anden verden.

Og Muckachuck passede godt på amuletten - Maushops gave - og han har givet den videre til alle andre "Muckachuck'ker" efter ham, fordi - "Muckachuck" - er navnet på alle små børn. - Det er derfor de er så hurtige til at lærer alt det nye, de skal lærer for at blive store.

- Det er derfor de klarer sig så godt, selv om de ikke kan fortælle hvad de vil eller kan forsvare sig.
- Det er derfor de er så gode til gøre folk glade og skabe hygge omkring sig.

Ja, de små børn har ikke kun passet godt på Maushops amulet, de er også selv en stor gave til menneskene,
fordi de er gode venner med Maushop - De står vores skabergud nær.

PS:

*) **En medicinpose** - eller **amulet** kan være en pose med små ting som man har samlet. - Noget fra en ørn gør måske at man får gode øjne eller overblik, et stykke af et slangeskind gør smidig, en harepote gør let til bens og en blomst kan få en til at blive smuk eller gøre smukke ting. Små ting -

små dele - af store kræfter, evner & visdom, som man har mødt og lært af, på sin vej i livet - dem gemmer man i sin "Medicinpose". Det gør en stærk.

- Det er hvad indianeren *MEDICINE STORY* - *Manitonqa*, fra *Wampanoag*-stammen fortæller.
(Adress: *METTANOKIT*, 173 Merriam Hill Road, Greenville, NH 03048 - USA).